

Juvenile Justice is a special system of protection of minors' rights, based on specific principles, which includes a set of state bodies whose activities are carried out in conjunction with the relevant methodological-psychological, social services for the assistance of children and adolescents through the mechanism of protection of the child's rights that are used to ensure the implementation his/her rights. The purpose of juvenile justice is to educate minors through reducing the harmful impact on them of the factor of involvement in criminal proceedings. Obviously, the distinctive feature of juvenile justice is the priority of the interests of the minor's personality development and his/her socialization.

Current time is the most important stage in the introduction of the juvenile justice system in Ukraine, the purpose and task of which is to ensure the child's rights as a whole, his/her civil (family, housing) rights and his/her protection from criminal prosecution in the criminal procedure, guided by the rule of law principle, applying a restitutive approach and restorative justice.

Keywords: *juvenile politics, juvenile justice, juvenile offenders, children's rights.*

УДК 343.9

Фещин М.А. ©

аспірант

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

DOI: 10.31733/2078-3566-2019-1-144-149

ЗАПОБІГАННЯ КИШЕНЬКОВИМ КРАДІЖКАМ

Розглянуто роль запобігання кишеньковим крадіжкам у діяльності слідчих НПУ, заходи протидії кишеньковим крадіжкам. Аналізуючи погляди вітчизняних і зарубіжних учених доведено, що кишенькова крадіжка вважається одним із найстаріших видів злочинів, яка була, є і буде найпоширенішим видом міського злочину й належить до найбільш професійних видів злочинної діяльності, оскільки вимагає певної підготовки. Уточнено сутність, завдання та напрями запобігання кишеньковим крадіжкам. Визначено умови та причини вчинення кишенькових крадіжок, вибір найбільш оптимальних та дієвих заходів загальної та індивідуальної профілактики кишенькових крадіжок.

Ключові слова: *злочини проти власності, кишенькова крадіжка, слідчий, запобігання, притинення, напрями запобігання, усунення причин та умов вчинення кишенькових крадіжок.*

Постановка проблеми. Зміни в економічній і політичній системах України, ослаблення контрольних функцій держави, інші економічні та соціальні процеси мають побічний результат зростання злочинності, в тому числі збільшення кількості кишенькових крадіжок. Ще у IV ст. до н. е. Платон висловив думку про те, що профілактика злочинності повинна мати пріоритет перед каральною політикою держави. Утім, її практичне втілення відбулося досить недавно. Ця думка дістала правову аргументацію у працях юристів класичної школи кримінального права у XVIII ст., які заклали основу нової політики у протидії злочинності. Сутність цієї політики висловлена у такій тезі: «мудрий законодавець запобіжить злочину, щоб не бути змушеним карати за нього». І тому ми поєднуємо думку В.Г. Телійчука, що попередження вчинення злочинів завжди було, є і буде ефективним напрямом боротьби зі злочинністю, зокрема з кишеньковими крадіжками [10].

У практиці розслідування поняттям «кишенькові крадіжки» об'єднуються різновиди таємного викрадення майна: крадіжки з одягу, сумок або іншої ручної поклажі, а також обрізання годинників, фотоапаратів, мобільних телефонів та ін. Окремих громадянам кишенькові злодії заподіюють не тільки матеріальний збиток. Будучи своєрідними хранителями злочинних традицій ще часів царської Росії, вони передають їх частині нестійкої молоді, заражаючи ідеями «легкого життя» [6].

На сьогодні в Україні, як свідчить офіційна статистика, спостерігається постійне зростання кількості зареєстрованих кримінальних правопорушень. Одночасно щорічно зменшується кількість злочинів, попереджених на стадії готування чи замаху. Так, у 2014 році було зареєстровано 5 695 таких злочинів (2,5 % від загальної кількості крадіжок), у 2015 – 6 626 (2,4 %), у 2016 – 9 604 (3,1 %), у 2017 – 7 042 (2,6 %), у 2018 –

7 923 (3,3 %) [2]. Ми цілком згодні з думкою Свіріна М.О., що така ситуація повною мірою стосується й злочинів проти власності, стан розкриття яких суттєво погіршився останніми роками. Таке становище призводить до дезорганізації економічного життя країни, негативно впливає на добробут громадян, викликає у населення відчуття незахищеності від злочинних проявів і, відповідно – недовіри до правоохоронних органів, які мають забезпечити такий захист [9].

Кишенькова крадіжка вважається одним із найстаріших видів злочинів, яка була, є і буде найпоширенішим видом міського злочину. Це один із видів крадіжок, відповідальність за вчинення яких передбачено ст. 185 КК України [13]. Базою для визначення окремих функцій у відповідній діяльності органів та підрозділів Національної поліції України (далі – НПУ) є запобігання злочинам і зводиться до запобігання конкретним злочинам; виявлення злочинів і осіб, які їх вчинили; розшуку злочинців; сприяння кримінальному судочинству; сприяння та забезпечення діяльності інших суб'єктів запобігання злочинам. Крім названих функцій, на погляд О.О. Юхна, О.В. Кириченка та О.А. Шевченка, напрямками діяльності НПУ є оперативно-розшукова діяльність, досудове розслідування, забезпечення запобіжної діяльності. Органи НПУ, на відміну від інших суб'єктів запобіжної діяльності, впливають на дуже широке коло об'єктів запобігання, здійснюючи запобіжну діяльність на всіх рівнях, в усіх видах і формах, використовуючи при цьому широкий арсенал різноманітних як гласних, так і негласних методів і засобів [5].

Враховуючи ступінь сформованості причин та умов злочинної поведінки і пов'язаної з цим моментом їх реалізації, запобігання кишеньковим крадіжкам поділяється на профілактику, що здійснюється до формування злочинного умислу; запобігання, що відбувається після формування злочинного умислу до початкового вчинення крадіжки; припинення крадіжки, до якого належать запобіжні заходи, здійснювані після початку кримінально каранних дій. Тому у комплексі заходів боротьби з кишеньковими крадіжками вирішального значення набуває запобігання цим злочинам.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Питання, пов'язані з проблемами протидії та запобігання злочинам проти власності, в наукових працях розглядали такі відомі вітчизняні й зарубіжні вчені: Ю.В. Александров, Б.І. Бараненко, П.Д. Біленчук, В.В. Василевич, В.О. Глушков, В.В. Голіна, О.М. Джужа, А.Е. Жалінський, А.П. Закалюк, А.Ф. Зелінський, О.В. Кириченко, М.Й. Коржанський, В.М. Кудрявцев, Н.Ф. Кузнецова, І.П. Лановенко, В.Г. Лихолоб, О.М. Литвак, К.О. Павлишин, М.О. Свірін, В.Г. Телійчук, О.А. Шевченко, О.О. Юхно та інші. Проблеми запобігання кишеньковим крадіжкам розробляли В.Д. Берназ, В.І. Бобир, О.І. Гуров, Г.Г. Зарубін, О.Ф. Кобзар, Є.В. Пряхін, В.П. Самойлов, І.В. Сервецький, К.О. Чаплинський, Ю.Л. Шуляк, І.Н. Якимов та ін. Разом з тим на сьогодні в науковій літературі, на наш погляд, недостатньо уваги приділяється проблемам запобігання кишеньковим крадіжкам Національною поліцією, яка має найбільш широкий спектр повноважень у цьому напрямі серед правоохоронних органів держави.

Метою статті є визначення основних напрямів запобігання кишеньковим крадіжкам.

Виклад основного матеріалу. Запобігання та припинення злочинів взагалі, а кишенькових крадіжок в особливості, – доволі складний і багатогранний процес. Складність цього процесу полягає ще й у тому, що кожен етап розвитку злочину (формування умислу, готування до крадіжки та замах на неї) потребує вжиття певних заходів, направлених на те, щоб не допустити вчинення кишенькової крадіжки. Ці заходи надзвичайно різноманітні як за своїм характером, так і за своєю організацією та тактикою здійснення [8, с. 122]. Тому ми поєднуємо думку В.Г. Телійчука, Д.Й. Никифорчука та О.М. Сиченка, що у комплексі заходів боротьби з кишеньковими крадіжками вирішального значення набуває запобігання цим злочинам. Запобігання кишеньковим крадіжкам досягається в результаті проведення загальних профілактичних заходів, спрямованих на виявлення й усунення причин і умов, що сприяють їх вчиненню; індивідуальних профілактичних заходів стосовно осіб, від яких можна очікувати вчинення кишенькових крадіжок; оперативно-розшукових й інших заходів, що перешкоджають вчиненню кишенькових крадіжок, які готуються та задумуються, а також припинення замахів на ці злочини [11, с. 20–21].

Слід зазначити, що кишенькові крадіжки належать до найбільш професійних видів злочинної діяльності у зв'язку з тим, що цей вид посягання вимагає певної підготовки, яка передбачає не тільки навчання, а й систематичне підвищення злочинної

кваліфікації. Також і П.С. Яні вважає, що подібного роду крадіжки вчиняються особами, які мають, як правило, відповідну злочинну спеціалізацію. А.А. Тайбаков стверджує, що значна частина посягань на чуже майно вчиняється злочинцями-професіоналами, а кишенькові крадіжки і шахрайства майже повністю професійно криміналізовані [4].

Заходи загальної профілактики направлені на виявлення, усунення та нейтралізацію причин та умов, які сприяють вчиненню кишенькових крадіжок. Вони повинні забезпечуватись перш за все комплексними планами профілактики правопорушень, що розробляються органами НПУ разом з органами місцевого самоврядування відповідно до планів соціального розвитку району, міста тощо [8, с. 122]. Їх, у свою чергу, можна поділити на управлінські; організаційні; організаційно-тактичні [3]; інформаційно-аналітичні та ті, що безпосередньо впливають на криміногенні фактори [8, с. 122]. Управлінські заходи насамперед включають економіко-правові, метою яких є нейтралізація протиправного збагачення професійних злочинців, оскільки основою їхнього існування є відповідна матеріальна база, яка, з одного боку, включає значні кошти самих кримінальних елементів, а з іншого – можливості її постійного поповнення. На сучасному етапі дуже важливо створити надійний економіко-правовий захист, що виключає чи усуває будь-які спроби зазіхання на державну чи приватну власність. Ідеологічний напрям у профілактиці професійної злочинності включає роботу з розвінчання кримінальних традицій, підризу авторитету лідерів кримінального середовища, а також формування у громадян певного ставлення до антигромадської субкультури з метою ослаблення механізму її впливу на неповнолітніх. Важливе значення при цьому надається систематичному використанню засобів масової інформації.

До числа організаційних заходів запобігання професійних злочинів, у тому числі кишенькових крадіжок, варто було б віднести такі: а) розробити регіональні спеціальні плани боротьби з професійною і організованою злочинністю; б) на базі оперативно-розшукових підрозділів НПУ створити службу індивідуального пошуку для боротьби з професійними злочинцями у громадських місцях і місцях зосередження кримінальних елементів.

Щодо організаційно-тактичних заходів у запобіганні професійній злочинності, то, зауважимо, про це менше згадують в юридичній літературі. Можливо, цьому сприяло те, що протягом тривалого часу профілактика злочинів, учинених професійними злочинцями, частіше ототожнювалася з кримінальним покаранням. Дехто і досі дивиться на лаву підсудних як на ефективний засіб стримування девіантної поведінки. Звичайно, випадки добровільного відмовлення професійних злочинців від звичного їм заняття – нечасті. Це, найшвидше, може свідчити про вкрай низьку якість профілактичних заходів. Звідси випливає, що суспільство, яке прагне до правової держави, гуманізації кримінальної політики, має спрямувати свої зусилля на реальну профілактику злочинності, створивши для цього надійну правову базу. Адже профілактика не тільки гуманніше покарання, але й дешевше економічно. Організації профілактичної роботи має передувати оцінка стану професійної злочинності та особливості переростання її в організовані форми [3].

Заходи організаційного характеру складають основу усієї попереджувальної діяльності. Ця діяльність забезпечується перш за все комплексними планами профілактики правопорушень, що розробляються органами внутрішніх справ відповідно до планів соціального розвитку відповідного регіону. Вибір найбільш оптимальних та дієвих заходів загальної профілактики кишенькових крадіжок залежить від інформаційно-аналітичної бази. Якщо в цілому в боротьбі зі злочинністю та по окремих видах проводяться кримінологічні та соціологічні дослідження, дані яких згодом беруться за основу при прийнятті управлінських рішень, то стосовно кишенькових крадіжок майже всі органи НПУ обмежуються лише статистичною звітністю, що і зумовлює, у сукупності з іншими причинами, суб'єктивний характер, низький рівень попередження кишенькових крадіжок. Для отримання необхідної інформації відповідні підрозділи НПУ, залежно від поставленої мети, використовують об'єктивні джерела інформації, які слід розділити на дві групи.

До першої групи відносять джерела, інформація з яких поступає в органи та підрозділи НПУ: заяви та повідомлення від громадян про кишенькову крадіжку, повідомлення громадськості та посадових осіб, повідомлення в засобах масової інформації. Другу групу представляють джерела інформації, збір яких залежить від працівників поліції: матеріали кримінальних проваджень, відмовні матеріали, дані, отримані в ході проведення оперативно-розшукових дій. Вся зібрана інформація повинна бути ретельно вивчена і систематизована, що дозволить володіти відомостями про результати проведених заходів; мати дані,

що характеризують контингент крадіїв та особливості їх злочинної діяльності; своєчасно вживати певні заходи по усуненню криміногенних факторів, які сприяють злочинній діяльності крадіїв; вживати своєчасні заходи з усунення причин та умов вчинення кишенькових крадіжок. До таких заходів, наприклад, можна віднести повідомлення адміністрації підприємств, установ та організацій про ті недоліки, які сприяють кишеньковим крадіжкам. Це здійснюється шляхом направлення подання слідчого та органом НПУ в цілому. В першому випадку відображається інформація, яка стосується причин та умов конкретного злочину, у іншому – результати узагальнених даних.

Взагалі типової форми подання немає. Хоча, виходячи із завдання цього документа, можна визначити, що подання – це процесуальний акт, який містить рішення слідчого (органу дізнання), пов'язане з виявленням і вжиттям заходів з усунення причин та умов, які сприяють вчиненню злочину, та покладає на посадових осіб підприємств, установ та організацій обов'язок усунути обставини, що сприяли вчиненню злочину. В ньому повинні бути чітко відображені всі обставини, що обумовили вчинення злочину, а також заходи, які, на думку слідчого, слід виконати для усунення причин та умов, які сприяли вчиненню злочину.

Запропоновані слідчим заходи повинні ґрунтуватися тільки на встановлених фактах та зібраних доказах; не повторювати вимог чинних нормативних актів, інструкцій міністерств та відомств, правил чи технічних умов; бути безпечними для життя та здоров'я громадян, такими, що не принижують їх честь та гідність, морально прийнятними та юридично допустимими; бути сприятливими та доцільними з економічної точки зору і не порушувати виробничу діяльність підприємств, установ та організацій; бути такими, які реально виконати; містити конкретні пропозиції з усунення причин та умов. Разом із тим у силу специфіки даної категорії злочинів та особливостей контингенту крадіїв направлення узагальненої інформації у справах про кишенькові крадіжки недостатньо ефективно, на відміну від попередження інших видів злочинів. Однак це може суттєво вплинути на усунення умов, які сприяють вчиненню кишенькових крадіжок у магазинах, на ринках і транспорті, а також обставин негативного формування особистості у школі чи трудовому колективі [7, с. 119–121].

Якщо говорити про технічні заходи запобігання, то при аналізі, наприклад, поширеності кишенькових крадіжок можна встановити, що вони тісно пов'язані з незадовільною роботою транспорту на певних маршрутах руху, скупченістю громадян у магазинах, відсутністю оперативних груп поліції в найбільш криміногенних місцях. Причому в різних місцях ці обставини мають свої особливості, їхнє усунення – перший крок до запобігання діяльності професійних злочинців.

Заходи індивідуальної профілактики, на відміну від загальної, спрямовані безпосередньо на особу професійних злочинців й обставини, що формують їх антигромадську позицію. Індивідуально-виховний вплив на особу правопорушника пов'язаний із запобіганням протиправної поведінки осіб, які ще не мають міцної антигромадської установки. І це цілком зрозуміло. Інша річ – злочинець-професіонал, який вже пройшов іспит кримінальним покаранням. Однак і тут заперечувати можливість вжиття педагогічних заходів, мабуть, не можна. Коли йдеться про запобігання злочинам з боку професіоналів, варто враховувати неминучість примусових заходів, оскільки багато осіб не піддаються вихованню і, власне кажучи, не виправні. Вони навіть самі цього не заперечують. Ось чому так важливо поряд з індивідуальною профілактикою вживати комплексні заходи для припинення злочинної діяльності на стадіях підготовки чи замаху на злочини [3]. Індивідуальна профілактика є важливою складовою частинною діяльності НПУ щодо попередження кишенькових крадіжок. Її мета полягає в тому, щоб своєчасно виявляти осіб, від яких можна очікувати вчинення кишенькових крадіжок, і шляхом виховного впливу на них та вжиття інших заходів у напрямках переборення їх антигромадських поглядів та звичок, не допустити вчинення ними кишенькових крадіжок. Тому від рівня організації індивідуальної профілактичної роботи в кожному підрозділі НПУ, від ступеня активності й ефективності участі в цій роботі громадськості залежить успішність вирішення загальних завдань попередження злочинності [11, с. 20–21]. Індивідуальна профілактична робота цілком залежить від своєчасного та чіткого встановлення особи, від якої, судячи з її минулої антигромадської поведінки, можна очікувати вчинення кишенькової крадіжки. Важливу роль у попередженні кишенькових крадіжок відіграє виявлення та перевірка осіб із антигромадськими поглядами, способом життя та протиправною поведінкою. Зосередження таких осіб утворює криміногенне середовище, яке впливає на

оперативну обстановку певної території обслуговування.

Висновки. Таким чином, успіх запобігання кишеньковим крадіжкам, насамперед, залежить від повсякденної та цілеспрямованої роботи в цьому напрямі слідчих при тісній взаємодії з оперативними працівниками НПУ. З метою запобігання кишеньковим крадіжкам необхідно, на наш погляд, застосовувати ряд заходів:

постійне правове інформування населення через засоби масової інформації про те, що їх майно повинно бути надійно захищене самими громадянами: зберігати цінності, гаманці, телефони, банківські картки у внутрішніх кишенях одягу і бажано закритих на застіжки або блискавки; проведення профілактичних заходів серед кишенькових злодіїв;

вивчення способів і методів вчинення кишенькових крадіжок, їх кримінальний почерк;

постійне поповнення та користування інформаційною базою даних про способи і види вчинення кишенькових крадіжок;

введення нових методів і способів по фіксації і документуванню злочинів, пов'язаних з кишеньковими крадіжками;

обмін досвідом оперативних співробітників щодо попередження, виявлення і розкриття кишенькових крадіжок [1];

збільшення чисельності патрульних. У цьому можуть брати участь як співробітники поліції, так і Національної гвардії України. Патрулювання необхідно проводити в місцях великого скупчення людей (у громадському транспорті, парках, на зупинках, а також у темний час доби на вулицях);

збільшення кількості зовнішніх камер спостереження. При встановленні скоєння злочину і факту фіксації цього камерою, необхідно призначення спеціальної експертизи з розпізнавання особи для ідентифікації особистості, а саме збільшення особи злочинця з високою точністю. Як правило, дуже часто сторонні люди бачать, як відбувається крадіжка і того, хто її вчиняє. Однак у силу певних причин вони або просто бояться сказати про це, або залишаються байдужими і вдають, що не помічають цього;

впровадження в маси. Необхідно, щоб працівники оперативних підрозділів застосовували спеціальний експеримент. Він полягає в тому, що оперативний працівник під виглядом звичайної людини в певному місці намагається вести себе необачно і необережно, тим самим намагаючись привернути увагу потенційних злочинців. І якщо йому це вдається, то він затримує злочинця на гарячому [12].

Зазначений перелік не є вичерпним. Урахування таких заходів дає можливість перегляду організаційних питань, а також дозволяє ставити більш конкретні завдання силам, які є в розпорядженні, вдосконалити контроль за їх виконанням, використовувати додаткові сили та засоби щодо запобігання кишеньковим крадіжкам у тісній взаємодії з іншими правоохоронними органами.

Бібліографічні посилання

1. Богданов А.И. Особенности совершения карманных краж в городских условиях и их классификация. URL: <https://cyberleninka.ru/article/v/osobennosti-soversheniya-karmannyh-krazh-v-gorodskih-usloviyah-i-ih-klassifikatsiya>

2. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення по державі за грудень 2018 року ГПУ. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=113653&libid=100820

3. Заходи профілактики професійної злочинності. URL: https://pidruchniki.com/1507041249648/pravo/zahodi_profilaktiki_profesynoyi_zlochinnosti

4. Карманные кражи. URL: http://knowledge.allbest.ru/law/3c0a65625a3bc69b5d53b88521316c37_0.html

5. Кириченко О.В., Шевченко О.А. Принципи запобіжної діяльності підрозділів карного розшуку. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.* 2012. № 1. С. 230–237. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvdv_s_2012_1_33.

6. Кишенькові крадіжки. URL: <http://ukrbukva.net/page,21,98862-Karmannye-krazhi.html>

7. Кобзар О.Ф. Основи розслідування та попередження кишенькових крадіжок: навч. посібник. Кіровоград: Кірюї ХНУВС, 2009. 127 с.

8. Кобзар О.Ф., Чаплинський К.О. Методика розслідування та попередження кишенькових крадіжок: навч. посібник. Дніпропетровськ: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. 161с.

9. Свірін М.О. Протидія та запобігання злочинам проти власності в діяльності Національної поліції України. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vlduvs_2017_4_34.pdf

10. Телійчук В. Г. Оперативно-розшукове запобігання розбійним нападам. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ.* 2015. № 1. С. 435–441. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2015_1_61.

11. Телійчук В.Г. Попередження та розкриття розбійних нападів на квартири громадян:

практ. посібник. Кіровоград: КіпЮІ ХНУВС, 2009. 128 с.

12. Хацкевич А.С., Шищенко Е.А. Предупреждение и профилактика карманных краж. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/preduprezhdenie-i-profilaktika-karmannyh-krazh>

13. Фецин М.А. Спосіб вчинення кишенькових крадіжок як елемент криміналістичної характеристики. URL: http://www.pjv.nuoua.od.ua/v1_2018/52.pdf

Надійшла до редакції 19.03.2019

SUMMARY

Feschin M.A. Preventing pickpocketing. The article deals with the role of preventing pocket theft in the activities of investigators NPU, measures to counter pocket theft. Analyzing the views of domestic and foreign scientists found that pocket theft is considered one of the oldest types of crimes, which was, is and will be the most widespread kind of urban crime and refers to the most professional types of criminal activity due to the fact that this type of attack requires some training. Analyzing the views of domestic and foreign scientists found that pocket theft is considered one of the oldest types of crimes, which was, is and will be the most widespread kind of urban crime and refers to the most professional types of criminal activity due to the fact that this type of attack requires some training. The essence, tasks and directions of prevention of pocket thefts are specified. It is stated and grounded that the prevention of pocket theft is divided into prevention, carried out before the formation of criminal intent; Prevention of the occurrence after the formation of criminal intent before the initial theft; termination of theft, which includes precautionary measures taken after the commencement of criminal acts. The conditions and reasons for pocket theft, the choice of the most optimal and effective measures of general and individual prevention of pocket thefts are determined. Proposed measures of general prevention aimed at identifying, eliminating and neutralizing the causes and conditions that facilitate the commission of pocket thefts are divided into: managerial; organizational; organizational tactical, informational and analytical and those that directly affect the criminogenic factors. The measures of individual prophylaxis are characterized, which, in contrast to the general, are directed directly to the person of professional criminals and circumstances that form their anti-social position.

Keywords: *crimes against property, pickpocketing, investigator, prevention, suppression, directions of prevention, elimination of the causes and conditions of the commission of pickpocketing.*

УДК 343.54

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-5962-8327>

Фурса В.В. ©

викладач

(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

DOI: 10.31733/2078-3566-2019-1-149-154

ДО ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ ЧИННОГО КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ, ЯКЕ СПРЯМОВАНЕ НА ЗАХИСТ НЕПОВНОЛІТНІХ ВІД СЕКСУАЛЬНИХ ПОСЯГАНЬ

На основі аналізу діючих положень Розділу IV Особливої частини Кримінального кодексу України проаналізовано доцільність, необхідність та повноту змін, внесених Законом України від 6 грудня 2017 р. «Про внесення змін до кримінального та кримінально-процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами» та Законом України від 14 березня 2018 «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо захисту дітей від сексуальних зловживань та сексуальної експлуатації».

Ключові слова: *звалтування, сексуальне насильство, статеві зносини, розбещення неповнолітніх, розпусні дії, примушування до вступу в статевий зв'язок, статеві злочини.*

Постановка проблеми. Тема статевих злочинів, а, зокрема, статевих злочинів проти неповнолітніх, і нині залишається актуальною. Намагаючись максимально захистити особу від сексуальних посягань, законодавець досить часто вдається до зміни вже